

2. Perjantaina 3 päivänä helmikuuta 1989

kello 15

Päiväjärjestys

Ilmoituksia

Ulkopuolella päiväjärjestyksen

ilmoitetaan saapuneeksi valtioneuvoston tiedonanto toimintansa suuntaviivoista

Pöydällepanoa varten esitellään:

1) Perustuslakivaliokunnan mietintö n:o 7/1988 vp. eduskunnan oikeusasiamiehen toiminnastaan vuonna 1987 antaman kertomuksen johdosta (K n:o 9/1988 vp.)

2) Perustuslakivaliokunnan mietintö n:o 8/1988 vp. valtioneuvoston oikeuskanslerin virkatoimistaan ja lain noudattamista koskevista havainnoistaan vuodelta 1987 antaman kertomuksen johdosta (K n:o 12/1988 vp.)

3) Lakivaliokunnan mietintö n:o 15/1988 vp. hallituksen esityksen johdosta yhdistyslaiksi sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (HE n:o 64/1988 vp.)

Puhetta johtaa puhemies Sorsa.

Nimenhuudossa merkitään poissa oleviksi edustajat Björkstrand, Hacklin, Halonen, Ikonen, Isohookana-Asunmaa, Jouppila, Jääteenmäki, Karkinen, Laine, Laitinen, Laurila, P. Leppänen, Pekkarinen, Perho, Pietikäinen, Pohjanoksa, Pokka, Röntynen, Saapunki,

Saastamoinen, Suominen, Tähkämaa, Törnqvist, Virolainen, Vistbacka ja Vähäkangas.

Ilmoitusasiat:

Lomanpyynnöt

Vapautusta eduskuntatyöstä saavat tästä päivästä virkatehtävien takia edustajat Jääteenmäki, Pietikäinen ja Suominen sekä yksityisasioiden vuoksi edustajat Hacklin, Jouppila, Laitinen, Laurila, Pohjanoksa, Röntynen, Saastamoinen, Tähkämaa, Virolainen ja Vistbacka.

Ilmoittautuneita edustajia

Puhemies: Ilmoitan, että edustajat Andersson, Jansson, Järvisalo-Kanerva, Kietäväinen, Pystynen, Savela, Särkijärvi, Taina ja Viljanen ovat ilmoittautuneet minulle ja siis tulleet oikeutetuiksi ryhtymään edustajantointaan hoitamaan.

Uusia hallituksen esityksiä

Puhemies: Ilmoitetaan, että tasavallan presidentin kirjelmien ohella viime joulukuun 23 päivästä sekä viime tammikuun 6, 13 ja 27 päivästä ovat eduskunnalle saapuneet hallituksen esitykset n:ot 237—248/1988 vp., jotka nyt on edustajille jaettu.

Hallituksen esityksen n:o 233/1988 vp. peruuttaminen

Puhemies: Ilmoitetaan, että eduskunnalle on tasavallan presidentin kirjelmän ohella

viime joulukuun 23 päivältä saapunut samalle päivälle päivätty, edustajille nyt jaettu hallituksen kirjelmä, jolla peruutetaan eduskunnalle annettu hallituksen esitys n:o 233/1988 vp. valtion tulo- ja menoarvion väliaikaisesta järjestämisestä.

Työjärjestyksen 54 §:n mukaan on peruutuksen tapahtuessa asian käsittely lopetettava. Eduskunta päättäneen antaa peruutuksen tiedoksi valtiovarainvaliokunnalle, jonka valmisteltavana puheena oleva esitys on.

Hyväksytään.

Eduskunnan tietoon saatettu asetus

Puhemies: Ilmoitetaan, että kehitysmaista peräisin olevien tavaroiden tulli- ja tuontimaksuetuksista 31 päivänä joulukuuta 1971 annetun lain 5 §:ssä säädettyssä tarkoituksessa on eduskunnalle, puhemiehelle osoitettuna, saapunut sanotun lain nojalla 9 päivänä joulukuuta 1988 annettu

Asetus kehitysmaista peräisin olevien tavaroiden tulli- ja tuontimaksuetuksista annetun asetuksen muuttamisesta.

Tämä asetus on nyt saatettu eduskunnan tietoon jakamalla se edustajille.

Eduskunnan tietoon saatettuja valtioneuvoston päätöksiä

Puhemies: Ilmoitetaan, että tupakkaveroista 7 päivänä joulukuuta 1979 annetun lain 5 §:ssä säädettyssä tarkoituksessa on eduskunnalle, puhemiehelle osoitettuna, saapunut sanotun lain nojalla 8 päivänä joulukuuta 1988 annettu

Valtioneuvoston päätös tupakkatuotteista suoritettavasta lisäverosta.

Edelleen ilmoitetaan, että kananmunien haudontojen rajoittamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1977 annetun lain 3 §:ssä säädettyssä tarkoituksessa on eduskunnalle, puhemiehelle osoitettuna, saapunut sanotun lain nojalla 28 päivänä joulukuuta 1988 annettu

Valtioneuvoston päätös kananmunien haudontojen rajoittamisesta.

Nämä valtioneuvoston päätökset on nyt saatettu eduskunnan tietoon jakamalla ne edustajille.

Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan kertomus Pohjoismaiden neuvoston toiminnasta

Puhemies: Ilmoitetaan, että kirjelmän ohella viime tammikuun 16 päivältä on eduskunnalle saapunut Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan kertomus Pohjoismaiden neuvoston toiminnasta vuonna 1988. Tämä kertomus on nyt saatettu eduskunnan tietoon jakamalla se edustajille.

Valtioneuvoston kertomus eduskunnalle päihdeolojen kehityksestä vuonna 1987

Puhemies: Ilmoitetaan, että hallituksen kirjelmän ohella viime joulukuun 23 päivältä on eduskunnalle saapunut valtioneuvoston kertomus päihdeolojen kehityksestä vuonna 1987. Tämä kertomus on nyt saatettu eduskunnan tietoon jakamalla se edustajille.

Kirjalliset kysymykset

Puhemies: Ilmoitetaan, että eduskunnalle ovat, puhemiehelle osoitettuina, saapuneet vastaukset kirjallisiin kysymyksiin n:ot 586, 587, 590, 592, 594, 596—599, 601, 602, 604—623, 625—668 ja 676, kaikki vuoden 1988 valtiopäiviltä. Nämä kysymykset vastauksineen on valtiopäivien ollessa keskeytyneinä toimitettu edustajille.

Tarkistajien vaalien toimittaminen

Puhemies: Ilmoitetaan, että valtiopäiväjärjestyksen 42 a §:ssä mainittujen viiden tarkistajan ja heidän varamiestensä vaali toimitetaan ensi tiistaina kuluvan helmikuun 7 päivänä pidettävässä täysistunnossa.

Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan vaalin toimittaminen

Puhemies: Ilmoitetaan, että Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan vaali toimitetaan niin ikään ensi tiistaina kuluvan helmikuun 7 päivänä pidettävässä täysistunnossa. Ehdokaslistat vaalia varten on eduskunnan vaalisäännön 7 §:n 1 momentin mukaan näin ollen jätettävä eduskunnan keskuskansliaan viimeistään ensi maanantaina kello 12.

Valiokuntien jäsenet

Puhemies: Ilmoitetaan, että valtioneuvoston jäseneksi nimitetyn ed. Paasion sijaan on valittava uusi jäsen ulkoasianvaliokuntaan.

Valiokuntapaikkojen järjestelyä varten pyytää ed. Ala-Kapee vapautusta valtiovarainvaliokunnan jäsenyydestä.

Anomukseen suostutaan.

Puhemies: Ilmoitetaan, että ulkoasianvaliokunnan ja valtiovarainvaliokunnan täydennysvaalit toimitetaan ensi tiistaina pidettävässä täysistunnossa. Ehdokaslistat täydennysvaaleja varten on vaalisäännön 19 §:n mukaan jätettävä keskuskansliaan viimeistään ensi tiistaina kuluvan helmikuun 7 päivänä kello 11.

Ed. Helteen ym. välikysymys hallituksen harjoittamasta asunto- ja ympäristöpolitiikasta

Puhemies: Ulkopuolella päiväjärjestyksen esitellään ed. Helteen ym. allekirjoittama välikysymys, jonka sihteeri lukee.

Sihteeri lukee:

”Eduskunnalle

Kun ympäristö- ja asuntoasiat koottiin ympäristöministeriön alaisuuteen, uuteen ministeriöön asetettiin suuria toiveita. Voitaisiin näin saattaa sekä ympäristö- että asuntoasiat kuntoon. Näin ei kuitenkaan ole käynyt.

Asuntopolitiikka on ahdingossa. Hallitus on toimenpiteillään vain pahentamassa tilannetta. Viime vuosina yhteiskunnan osuutta ja säänte-

lyä asuntomarkkinoilla on vähennetty. Samalla asuntomenojen osuutta tulo- ja menoarvioissa on tietoisesti vähennetty. Aravalainojen ehtoja on heikennetty niin, että järjestelmä on menettänyt sosiaalista luonnettaan. Maan hinnan nousuun ei ole puututtu. Verotus on suosinut rakennusliikkeiden maanhankintaa. Asumisen ohjaaminen on jätetty markkinavoimille, mutta rakennustoiminnan keskittyminen ja rakennuskelpoisen maan omistuksen kertyminen harvoille rakennusliikkeille estävät sellaisen kysynnän ja tarjonnan tasapainon löytymisen, jossa asuntojen hinta pysyisi alhaisena. Hallituksen toiminnasta seuraa asunnottomuuden jatkuminen, vuokrien huima nousu sekä keinottelu maalla ja asunnoilla. Tätä tarkastelemme seuraavassa yksityiskohtaisemmin.

Asuntopolitiikka on tosin julistettu Holkerin hallituksen painopistealueeksi. Ohjelman mukaan hallituksen tavoitteena on asunnottomuuden poistaminen. Ympäristöministeriö on esiintynyt näkyvästi julkisuudessa asuntopolitiisilla julistuksilla.

Hallituksen käytännön toimet antavat kuitenkin aiheen kysyä, mitä todellisuudessa asunto-ongelmien ratkaisemiseksi on tehty, kun nykyinen asuntopolitiikka tilanne on selvästi huonompi, kuin minkä edellinen hallitus jätti jälkeensä.

Edellisen hallituksen hyväksymässä ensimmäisessä, asunto-olojen kehittämiseksi annettuun lakiin perustuvassa kehittämisohjelmassa hyväksyttiin tavoitteet ja aikataulu asunnottomuuden poistamiselle, vuokra-asuntotuotannon tehostamiselle, perusparantamisen edistämiseksi ja asuntolainoituksen uudistamiselle. Asunto-ongelmista vaikeimman, asunnottomuuden, poistamiseksi päätettiin ohjelmasta, jonka mukaan asunnottomille tarkoitettujen asuntojen hankintaa tuetaan valtion varoista lainoin, joiden määrä tuli vuosittain kasvaa niin, että määrärahan suuruus valtion budjetissa vuonna 1991 olisi 80 miljoonaa markkaa. Tämän valtioneuvostossa vahvistetun ohjelman mukaisesti käynnistivät asunnonhankintatoiminnan kunnat, niiden omistamat yhteisöt ja Y-säätiö.

Vuosi 1987 oli Yhdistyneiden Kansakuntien julistama asunnottomien vuosi. Sen päätyttyä Holkerin hallitus käynnisti ensimmäisen varsinaisen budjettinsa valmistelun. Tässä kuluvalla vuodelle hyväksytyssä valtion tulo- ja menoarviossa suomalaisen sosiaalisen asuntopolitiikan perusteita on vaarannettu tavalla, jolle ei

löydy vertailukohtaa asuntopolitiikkamme lyhyessä historiassa.

Asuntomäärärahat on tietoisesti alimitoitettu niin, ettei niillä kyetä toteuttamaan edes hallituksen itsensä asettamia asuntotuotannon ja perusparannustoiminnan määrällisiä tavoitteita. Asuntolainojen maksatusvaltuudessa ja asumistukimäärärahoissa oleva vajeus on vähintään 700 miljoonaa markkaa. Tilanne on oleellisesti pahempi kuin vuonna 1988, jolloin kevään lisämenoarviosta huolimattakin asuntolainojen maksatus jouduttiin keskeyttämään joulukuussa. Väliaikaisrahoitukseen pakotetut rakennuttajat maksattavat tästä aiheutuvan korkolaskun tietenkin asuntojen ostajilla ja vuokraajilla.

Hallituksen toiminta on määrärahojen mitoituksen osalta ollut tietoista, sillä asuntohallituksen hyväksymien rakennuskustannusten muuta kustannustasoa huomattavasti voimakkaampi nousu on ollut niin ympäristöministerin kuin valtiovarainministerinkin tiedossa budjettiehdotusta laadittaessa. Kuitenkin hallitus on säästöohjelmasta päättäessään samalla päättänyt olla antamatta asuntotoimen lisämenoarvioesitystä eduskunnalle, mikä johtaa rakennuttajat ja kunnat ja ennenkaikkea asunontarvitsijat kohtuuttomiin vaikeuksiin. Ellei hallitus osoita tarvittavia määrärahoja asuntobudjettiin, täksi vuodeksi hallituksen itsensä asettamat määrälliset asuntotavoitteet alitetaan useilla tuhansilla asunnoilla. Asunto-ongelmien ratkaisemiseksi tämä tavoiteasettelu toki on liian vähäistä.

Asunnottomien asuntojen järjestämiseksi hyväksytty ohjelma on niinkään romutettu. Kuluvan vuoden tulo- ja menoarviossa hankintalainoihin osoitetut määrärahat supistuivat reaalisesti vuoden 1988 tasosta. Erillinen määräraha yhdistettiin toiseen, mutta määrärahan tasoa ei tässä yhteydessä korotettu alkuperäisten suunnitelmien mukaan. Kuitenkin sekä kuntien että Y-säätiön toiminta on selkeästi osoittanut, että olemassaolevien asuntojen lunastaminen vuokra-asunnoiksi asunnottomien käyttöön on tehokkain ja nopein tapa järjestää asuntoja kokonaan vailla asuntoa oleville.

Asuntojen ja asuinympäristöjen perusparannustoimintaa valtio tukee yhä vähemmän. Maa-liskuun alusta 1985 voimaan astuneen asuntojen perusparannuslain tavoitteiden toteuttamiselta vietiin edellytykset budjetissa, kun päätettiin lopettaa lyhytaikainen perusparannuslainoitus. Lain tavoitteenahan oli nimenomaan omistusasunto- ja erityisesti asunto-osakeyhtiö-

asuntovaltaisen asuntokannan saattaminen valtion perusparannuslainoituksen piiriin sekä erillisten ympäristönparannustoimenpiteiden tukeminen. Kuluvan vuoden budjetti lopettaa lainoitustuen käytännössä kokonaan asunto-osakeyhtiöasuntojen, kulttuurihistoriallisten asuinrakennusten sekä puutteellisten asuinympäristöjen parantamiselta. Asuntopolitiikan tulevaisuuden tavoitteiden näkökulmasta näillä hallituksen toimilla on vahingolliset vaikutukset.

Hallitus ei ole kyennyt kokonaisvaltaiseen asuntopolitiittiseen otteeseen, kuten asunto-olojen kehittämisestä annettu laki edellyttää. Asuntopolitiikan sisältö ratkaistaan edelleen ympäristöministeriön ja valtiovarainministeriön välisenä kädenvääntönä ilman pitkäjänteisiä tavoitteita ja eri sektoreiden kautta asumiseen kulkeutuvan tuen koordinoitua. Asuntolainojen korkovähennyksen kautta asumiseen tulevan tuen suuruus on kasvanut nopeimmin ja se on ylivoimaisesti suurin asumisen tukimuoto. Sitä on oikeutetusti arvosteltu siitä, että se kohdistuu sattumanvaraisesti ilman asuntopolitiittista tai sosiaalista tarveharkintaa kaikille asuntovelallisille. Hallitus on kaavaillut tämän korkovähennyksen edelleen leikkaamista. Nykyisessä asuntotilanteessa korkovähennys on myös pieni- ja keskituloisille tärkeä tukimuoto. Korkovähennystä hallitus ei aio korvata luomalla tilalle sosiaalisesti oikeudenmukaisempi järjestelmä. Hallitus ei sen sijaan aio puuttua sijoitusasuntojen hankkimiseksi otettujen lainojen rajoittamiseen korkovähennysoikeuteen. Kuitenkin sijoitusasuntojen hankkiminen on ollut omiaan kuumentamaan asuntomarkkinoita ja aikaansaanut muiden talouspoliittisten toimenpiteiden kanssa hintojen nousukierteen, jonka katkaisemiseksi hallitus ei ole esittänyt minkäänlaisia konkreettisia toimenpiteitä.

Viime vuoden lopulla hallitus ajoi enemmistönsä turvin eduskunnassa läpi uuden korkotukijärjestelmän, jolla on tarkoitus korvata omistusasunolainoitus. Korkotuella ei kehitetä valtion lainoitusta sosiaalisemmaksi tai sitä lisätä. Järjestelmä vain vähentää valtion osuutta ja lisää pankkien valtaa asuntolainoituksessa.

Uuden huoneenvuokralain soveltaminen nostaa tuntuvasti vuokria. Sen sijaan se ei lisää vuokra-asuntojen määrää, vaikka juuri vuokra-asuntojen lisäyksellä lainmuutosta perusteltiin. Hallitusohjelman lisäpöytäkirjassa hallitus ilmaisee halunsa luopua vuokrasäännöstelystä, jolloin on odotettavissa vuokratason tuntuva nousu.

Asunto-ongelmien ratkaisemisen yhtenä keskeisenä esteenä on tonttimaan niukkuus ja hinta. Tämä näkyy ennen muuta pääkaupunkiseudulla, mutta myös muissa asutuskeskuksissa. Kuntien maahankintakeinot ja taloudelliset voimavarat asettavat esteitä. Maanomistus on viime vuosina keskittynyt suurimmille perustajaurakointia harjoittaville rakennusliikkeille. Hankinnoillaan ne ovat tähänneet oman markkinaosuutensa turvaamiseen, hintoja laskevan kilpailun eliminoimiseen sekä veronmaksun välttämiseen.

Hallitus ei ole puuttunut asuntojen hintojen nopeaan nousuun. On sallittu rakentamisen ja rakennuttamisen keskittyminen. Ei ole varauduttu riittävään asuntovaraumaan pääkaupunkiseudulla äkillisten hinnan nousujen hillitsemiseksi. Ei ole haluttu säädellä pääkaupunkiseudun kasvua, mutta toisaalta ei myöskään pääkaupunkiseudun kunnille ole annettu tehokkaita keinoja uuden rakennusmaan hankintaan laajassa mitassa.

Kelvottomasti on hoidettu myös ympäristöasioita. Viime vuosien ympäristökeskustelun suurin anti lienee, että nyt yleensä ymmärretään ympäristöongelmat koko maailmaa koskettaviksi. Paikalliset ja alueelliset ekologiset järjestelmät ovat uhattuina, kun niiden reunaehdot muuttuvat — ehkäpä palautumatta ennalleen.

Seuraavan 40 tai 50 vuoden kuluessa maapallon keskilämpötilan arvioidaan nousevan 1,5—4,5 °C, mihin liittyy merkittävä merenpinnan nousu, mullistavat muutokset maapallon elintarvikehuollossa ym. kielteisiä, vaikeasti ennakoitavia seurauksia. Tämän kasvihuoneilmiön on katsottu aiheutuvan hiilidioksidin, metaanin, typen oksidien ja kloorifluorihilivetyjen (CFC) määrän kasvusta ilmakehässä.

Kasvihuoneilmiön hidastamiseksi energian säästämisen tulisi olla hallitusten politiikan tavoitteena. Esimerkiksi Ruotsin uuden hallituksen *regeringsförklaring* toteaa Ruotsin hallituksen aikovan panna hiilidioksidipäästöt verolle. Ns. verouudistuksen yhteydessä valtiovarainministeriö ei ole selvittänyt eikä valmistellut ylipäänsäkään esityksiä, joilla verotuksen avulla ohjattaisiin talouden toimintaa ympäristön ja ihmisen kannalta myönteiseen suuntaan.

Tarvittava hiilidioksidipäästöjen vähennys on energian tuotannon osalta saavutettavissa vain säästämällä, tehostamalla energian käyttöä. Tämä edellyttää kuitenkin energian riittävää verottamista ja toisaalta säästeliään tekniikan suosimista.

Energian tuotannon ohella muita kasvihuonepäästöjä syntyy mm. soita ja kangasmaita ojitettaessa. Noin kolmannes maailman ojitetuista soista on maassamme. Parhaillaan valmistaudutaan ns. kunnostusojituksiin. Suomalaiseen suotutkimukseen perustuvan arvion mukaan soiden kuivatus ja kangasmaiden pintakäsittely voivat maassamme lisätä hiilidioksidikuormitusta noin 50 %.

Ympäristöministeriö on sopinut järjestäytyneen aerosoliteollisuuden kanssa siitä, että CFC-aineiden käytöstä luovutaan vähitellen. Tämä ei kuitenkaan riitä: on puututtava nopeasti ja tehokkaasti kaikkeen CFC-aineiden käyttöön.

CFC-aineiden käytön tehokas rajoittaminen on perusteltua myös siksi, että näin voidaan estää stratosfääriin otsonikerroksen vaarallinen oheneminen, mikä lisää ihosyöpää ja sokeutumista sekä vaikuttaa kielteisesti kasvillisuuteen.

Kuusten harsuuntuminen, neulaskato, on Helsingin seudulla edennyt pitkälle: puolet neulasten normaalimäärästä on menetetty. Tämä vaikuttaa vähitellen niiden kasvuun. Puut ovat altistuneet sienitaudeille ja tuhohyönteisille. Ellei kehityskulkua katkaista, edessä on metsien kuoleminen. Hapan laskeuma vaikuttaa myös vesistöihin, niin että Etelä-Suomen harjualueella on jo nyt biologisesti kuolleita järviä ja lampia. Myös Lapissa on edessä sama tilanne. Helpoimmin voimme vaikuttaa omiin hapanta laskeumaa synnyttäviin päästöihimme mm. energiapolitiikalla, liikennepolitiikalla, tiukoilla päästörajoituksilla ja verotuksella.

Pohjavesivarojen suojelun ympäristöministeriö on lyönyt laimin. Ei ole kysymys ainoastaan harjuluonnon pilaantumisesta, vaan soran ottoa harjoitetaan ilman, että ympäristöministeriö selvittää pohjavesivarat ja ohjaa ja valvoo niiden suojelua. Soranotto altistaa pohjavesiä ilman saasteille ja muulle saastumiselle, kun pintamaa poistetaan. Pohjaveden happamoituminen on ennen pitkään johtamassa siihen, että myös juomavedessä lisääntyy haitallisten metallien määrä.

Ympäristöministeriö ei ole valvonut liikennepolitiikan linjanvetoja ympäristönäkökulmasta. Raideliikenteen kehittäminen on laiminlyöty, mikä on kasvattanut maatiekuljetuksia ja siten saastumista.

Kuluvan vuoden tulo- ja menoarviossa näkyy selkeästi, ettei ympäristö ole painopistealueena: rahojen vähentäminen happamoitumistutki-

mukselta, luonnonsuojelualueiden hankintaan tarkoitettujen määrärahojen vähyys, henkilöstöpulan jatkuminen jne.

Valtion ns. säästötoimet kohdistuvat myös ympäristöministeriön hallinnonalaan, jolloin supistus lieenee noin 50 henkeä, vaikka päinvastoin olisi tarvetta lisätä henkilöstöä, mikäli aiotaan tehostaa tutkimusta, suunnittelua ja valvontaa.

Esitämmekin valtioneuvoston asinomaisen jäsenen vastattavaksi valtiopäiväjärjestyksen

37 §:n 2 momentin nojalla seuraavan välilyksen:

Miten hallitus aikoo uudistaa asunto- ja ympäristöasioiden hoitamista siten, että nykyisistä laiminlyönneistä päästään, asunto-olojen suunnitelmallinen kehittäminen turvataan ja toteutetaan radikaali käänne ympäristön tervehdyttämiseksi?

Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 1989

Esko Helle
Anna-Liisa Jokinen
Pekka Leppänen
Lauha Männistö
Arvo Kemppainen
Pertti Lahtinen
Esko-Juhani Tennilä
Pekka Haavisto
Riitta Kauppinen
Esko Jokiniemi
Eino Siuruainen
Pekka Puska
Eeva-Liisa Moilanen
Sauli Hautala
Sirkka-Liisa Anttila
Paavo Väyrynen
Marjatta Väänänen

Heli Astala
Asko Apukka
Raila Aho
Esko Seppänen
Timo Laaksonen
Marja-Liisa Löyttyjärvi
Erkki Pulliainen
Eero Paloheimo
Timo Kietäväinen
Kauko Heikkinen
Matti Väistö
Mirja Ryyänen
Esko Almgren
Jorma Fred
Hannele Pokka
Annikki Koistinen
Kauko Juhantalo

Jarmo Wahlström
Juhani Vähäkangas
Pauli Uitto
Vappu Säilynoja
Claes Andersson
Marjatta Stenius-Kaukonen
Osmo Soininvaara
Eeva Kuuskoki-Vikatmaa
Jorma Huuhtanen
Mauri Pekkarinen
Pirkko Ikonen
Kalevi Mattila
Toimi Kankaanniemi
Esko Aho
Pauli Saapunki
Kimmo Sarapää
Seppo Peltari"

Puhemies: Valtiopäiväjärjestyksen 37 §:n 2 momentin mukaan on asia pantava pöydälle johonkin seuraavaan istuntoon. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia pannaan pöydälle ensi tiistaina pidettävään täysistuntoon.

Puhemiesneuvoston ehdotus hyväksytään ja asia pannaan pöydälle ensi tiistain täysistuntoon.

mukaan tiedonanto on pantava pöydälle johonkin seuraavaan istuntoon. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia pantaisiin pöydälle ensi tiistaina pidettävään istuntoon.

Puhemiesneuvoston ehdotus hyväksytään ja asia pannaan pöydälle ensi tiistain täysistuntoon.

Päiväjärjestyksessä olevat asiat:

Valtioneuvoston tiedonanto toimintansa suuntaviivoista

Puhemies: Ulkopuolella päiväjärjestyksen ilmoitetaan, että valtioneuvoston kirjelmän ohella tältä päivältä on eduskunnalle saapunut valtioneuvoston tiedonanto toimintansa suuntaviivoista, joka nyt on saatettu eduskunnan tietoon jakamalla se edustajille.

Valtiopäiväjärjestyksen 36 §:n 1 momentin

Pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti

tiistaina 14 päivänä helmikuuta pidettävään täysistuntoon

1) Perustuslakivaliokunnan mietintö n:o 7/1988 vp. (K n:o 9/1988 vp.)

**2) Perustuslakivaliokunnan mietintö n:o 8/
1988 vp. (K n:o 12/1988 vp.)**

Puhemies: Eduskunnan seuraava täysis-
tunto on ensi tiistaina kello 14.

ensi perjantaina pidettävään täysistun-
toon

Täysistunto lopetetaan kello 15.53.

**3) Lakivaliokunnan mietintö n:o 15/1988 vp.
(HE n:o 64/1988 vp.)**

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Erkki Ketola

